

Με την Αριστερά της ανατροπής

Ανάλυση: Δημήτρης Δεσύλλας, μέλος ΠΕ NAP και ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Μετά την ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και την έγκριση της συμφωνίας των Πρεσπών αναδεικνύεται ένας νέος αντιδραστικός διπολισμός, με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ και τη ΝΔ. Παρά τους οξυμένους τόνους αντιπαράθεσης, υπάρχει ουσιαστική συναίνεση μεταξύ των δύο πόλων. Το βασικό ζητούμενο είναι μια ανατρεπτική αντικαπιταλιστική επαναστατική και σύγχρονα κομμουνιστική Αριστερά.

Η κρισιμότητα και τα διλήμματα των πολλαπλών εκλογών

Στις 26 Μάη 2019 θα γίνουν ευρωεκλογές, μαζί με δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, ίσως και βουλευτικές εκλογές. Παρά την ιδιαιτερότητα κάθε μιας απ' αυτές, είναι μια αναμέτρηση «εφ' όλης της ύλης» που την καθορίζουν το λεγόμενο «κοινωνικό ζήτημα» και η **πολιτική τοποθέτηση απέναντι στην ΕΕ και την κυβέρνηση.**

Στις κρίσιμες αυτές εκλογικές μάχες θα συγκρουστούν αντίθετα συμφέροντα. Οι ντόπιοι αστικοί κύκλοι, τα καθεστωτικά ΜΜΕ και το **μαύρο μέτωπο ΕΕ - ΝΑΤΟ - ΔΝΤ - κεφαλαίου**, θα επιδιώξουν πολλαπλούς στόχους:

Την εκλογική «νομιμοποίηση» του αντιδραστικά αναμορφωμένου πολιτικού σκηνικού. Την αδιατάρακτη εφαρμογή όλων των **κακόφημων «μεταρρυθμίσεων»** του μνημονιακού καθεστώτος διαρκείας. Την επιλογή και στήριξη του καλύτερου διαχειριστή της αντιλαϊκής επίθεσης με τις κατάλληλες κυβερνητικές πολιτικές συνεργασίες και συναινέσεις. Την αποδυνάμωση της Αριστεράς και ειδικά την «**δορυφοροποίηση**» και περιθωριοποίηση της ανατρεπτικής αριστεράς.

Από την άλλη μεριά, για τους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα πλατιά λαϊκά στρώματα της πόλης και του χωριού, η κρισιμότητα των εκλογικών μαχών είναι διαφορετική: Κρίνεται, αν

θα διαμορφωθούν καλύτεροι πολιτικοί όροι και συσχετισμοί για τους αγώνες της «επόμενης μέρας». Όροι πολιτικής, εργατικής λαϊκής αντεπίθεσης για ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου.

Συνεπώς το δίλημμα των εκλογών δεν είναι **«ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ», «Τσίπρας ή Μητσοτάκης», μνημονιακή βαρβαρότητα διαρκείας «με κοινωνική ευαισθησία ή χωρίς αναισθητικό»!**

Για τους εργαζόμενους, τη νεολαία, την κοινωνία, το πραγματικό δίλημμα είναι διαφορετικό: Επέκταση και κλιμάκωση της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της πολεμικής απειλής, ή ανατροπή της από ένα ρωμαλέο, ανασυγκροτημένο εργατικό λαϊκό κίνημα και μια ισχυρή αντικαπιταλιστική – αντιιμπεριαλιστική – επαναστατική Αριστερά, με σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική;

Νέα αντιδραστική «μεταπολίτευση»

Η διπλή ψήφος στην βουλή για «εμπιστοσύνη» στην πολιτική της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και υπέρ της συμφωνίας των Πρεσπών, με ανακατατάξεις βουλευτών, κομμάτων και κομματικών συσχετισμών, σηματοδοτεί μια σοβαρή τομή στο πολιτικό σύστημα της χώρας. Πρόκειται για νέα συνολική αναδιάταξη του πολιτικού συστήματος «επί το αντιδραστικότερον». Στη θέση του παλιού δικομματισμού ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, διαμορφώνεται τώρα, ένας **νέος και σύγχρονος, αντιδραστικός πολιτικός διπολισμός**. Από τη μια μεριά βρίσκεται ο αστικός δεξιός σοσιαφιλελευθερισμός του ΣΥΡΙΖΑ και των δορυφόρων του (υπολείμματα Ποταμιού, ΔΗΜΑΡ, ΠΑΣΟΚ κ.α.).

Από την άλλη μεριά το πιο επιθετικό, εκρηκτικό «δίδυμο» των εθνικιστών και φασιστών, το μέτωπο των πατριδοκάπηλων «μακεδονομάχων»: Η ακροδεξιά νεοφιλελεύθερη ΝΔ και η εγκληματική φασιστική οργάνωση – κόμμα της Χρυσής Αυγής.

Η κοινή πολιτική βάση του νέου αστικού πολιτικού διπολισμού είναι ευρύτατη: Είναι το «**ανήκομεν στη Δύση**», στο ΝΑΤΟ, στην ΕΕ. Είναι η επέκταση των αμερικάνικων βάσεων και τα πυρηνικά όπλα. Είναι οι νέοι πολεμικοί εξοπλισμοί και οι τυχοδιωκτισμοί στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο, με έπαθλο την «ενεργειακή λεία».

Είναι η **ευρωνατοϊκή ιμπεριαλιστική ολοκλήρωση των Δυτικών Βαλκανίων** με ηγετικό ρόλο της επιθετικής ελληνικής αστικής τάξης και αυτή είναι η βαθύτερη και ανομολόγητη πολιτική συναίνεση στη **συμφωνία των Πρεσπών**. Είναι το μνημονιακό καθεστώς διαρκείας ως το 2060 και η ενισχυμένη ευρωκηδεμονία, οι **κακόφημες «μεταρρυθμίσεις»** και οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις, η εργασιακή ζούγκλα και η καταστολή των αγώνων, το ξεπούλημα όλου του δημόσιου πλούτου επί 100 χρόνια.

Όλα αυτά για την ανάκαμψη και ανάπτυξη **της κερδοφορίας του κεφαλαίου**. Όσο η κοινή βάση της πολιτικής του νέου αστικού διπολισμού θα διευρύνεται και θα βαθαίνει, τόσο θα οξύνεται η αντιπαράθεση για το ποιος είναι **ο καλύτερος διαχειριστής της βάρβαρης επίθεσης της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, του ΔΝΤ και του κεφαλαίου**. Με το πλαστό δίλημμα αν αυτή η επίθεση θα γίνεται με «**κοινωνική ευαισθησία**» (ΣΥΡΙΖΑ) ή «**χωρίς αναισθητικό**» (ΝΔ).

Ο νέος αστικός πολιτικός διπολισμός, δεν μπορεί να ερμηνευτεί με το παλιό και ξεπερασμένο σχήμα Κεντροδεξιά (ΝΔ) – Κεντροαριστερά (ΣΥΡΙΖΑ και «λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις»). Από την άποψη αυτή, το «**προοδευτικό δημοκρατικό μέτωπο ενάντια στον εθνικισμό και το νεοφιλελευθερισμό**» που διακήρυξε πρόσφατα ο πρωθυπουργός Α. Τσίπρας στο Μέγαρο Μουσικής για όλες τις εκλογικές μάχες του 2019, είναι σαθρό και πλαστό. Δεν αντιστοιχεί

στις πραγματικές πολιτικές αντιθέσεις του σήμερα. Κυρίως είναι **εχθρικό στα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα**.

«Λυδία λίθος» η θέση για την ΕΕ

Οι πολιτικές εξελίξεις στην ΕΕ, οι εκλογές που έγιναν στις χώρες μέλη της και οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις που οξύνονται εκτός και εντός της ΕΕ (π.χ. εμπορικός πόλεμος ΗΠΑ – ΕΕ, Brexit, προϋπολογισμός Ιταλίας, μεταναστευτικό κ.α.) δημιουργούν νέο πολιτικό τοπίο μπροστά στις ευρωεκλογές. Η καπιταλιστική – ιμπεριαλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί να ξεπεράσει τις αντιθέσεις και τη δομική κρίση της εξαπολύοντας μια νέα **πανευρωπαϊκή αντιλαϊκή επίθεση**. Με βασικά όπλα της: το «**Σύμφωνο Σταθερολιτότητας**», την τοκογλυφική πολιτική της για το δημόσιο χρέος και την αποπληρωμή του (Κανονισμός ΕΕ αριθ. 472/2013) και το νέο προϋπολογισμό της ΕΕ για την περίοδο 2021-2027.

Η ΕΕ έγινε σύγχρονο «Νταχάου» για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα, δε διορθώνεται, δεν μεταρρυθμίζεται

Με σοβαρή μείωση στις δαπάνες της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) κατά **16%** και στο Ταμείο Συνοχής κατά **12%**, σε βάρος των φτωχών αγροτών και περιφερειών.

Αντίθετα με γενναία αύξηση στις δαπάνες για τη στρατιωτική ολοκλήρωση (**13 δισ.** ευρώ για το Ευρωπαϊκό Αμυντικό Ταμείο) και για τη νέα ρατσιστική αντιμεταναστευτική πολιτική της ΕΕ με τριπλασιασμό της χρηματοδότησης της «Ευρωχωροφυλακής» της Frontex (**35 δισ.** ευρώ για την περίοδο 2021-27)!

Ο ηγεμονικός γερμανο-γαλλικός άξονας προωθεί μέχρι το 2025 τη βαθύτερη καπιταλιστική ολοκλήρωση της ΕΕ. Με τις γνωστές αντιδραστικές προτάσεις των Γιούνκερ – Μακρόν – Τσίπρα για: **Ευρωπαϊκό ΔΝΤ (στη θέση του ESM), Τραπεζική Ένωση και φορολογική «σύγκλιση», υπερυπουργό Οικονομικών μαζί με ξεχωριστό προϋπολογισμό και Κοινοβούλιο(!) της ευρωζώνης, ενισχυμένο ευρωστρατό και αυτοτελή στρατιωτική – ιμπεριαλιστική ολοκλήρωση της ΕΕ δίπλα στο ΝΑΤΟ. Μέχρι και σχολή**

κατασκόπων φτιάχνει τώρα η ΕΕ!

Η αποδέσμευση από την ΕΕ αποτελεί όρο επιβίωσης του λαού και συμβολή στο διεθνιστικό καθήκον για τη διάλυση της ολοκλήρωσης

Η σκληρή πραγματικότητα απέδειξε περίτρανα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί ποτέ να γίνει «των εργαζομένων και των λαών» όπως παπαγάλιζαν για δεκαετίες ο Κύρκος, ο Σημίτης και διάφοροι αριστεροδεξιοί «ευρωλάγνοι», που **ταύτιζαν αυθαίρετα και σκόπιμα την κακόφημη ΕΕ με την έννοια της Ευρώπης.**

Η ΕΕ έγινε οριστικά σύγχρονο «Νταχάου», «θάλαμος αερίων» για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα. Δεν διορθώνεται, δεν εκσυγχρονίζεται, δεν μεταρρυθμίζεται. Δεν μπορεί να γίνει «**πιο ισότιμη, πιο δίκαιη, πιο δημοκρατική**», όπως λένε οι διάφοροι ευρωαριστεροί (πχ. Γ. Βαρουφάκης). Η ΕΕ μόνον ανατρέπεται και διαλύεται, με την **αντιΕΕ αντικαπιταλιστική και αντιιμπεριαλιστική διεθνιστική πάλη των λαών και των εργαζομένων.** Αυτό υπογραμμίζουν, με τον τρόπο τους, όλα τα δημοψηφίσματα που έχουν γίνει ως τώρα (σε Νορβηγία δύο φορές, σε Δανία, Ιρλανδία, Γαλλία, Ολλανδία, Κύπρο και Αγγλία).

Η μαζική πολιτική πάλη για **άμεση αποδέσμευση (έξοδο) από την ΕΕ, από τη σκοπιά των εργατικών συμφερόντων,** που προωθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αποτελεί όρο για την επιβίωση και την κοινωνική πρόοδο του λαού μας. Είναι η δική μας, εθνική συμβολή στο διεθνιστικό καθήκον για τη διάλυση της καπιταλιστικής – ιμπεριαλιστικής Ευρωπαϊκής Ένωσης και την οικοδόμηση μιας άλλης, εργατικής σοσιαλιστικής διεθνοποίησης, με σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική, στην περιοχή μας, στην Ευρώπη, στον κόσμο. Είναι βασικός πολιτικός στόχος – κρίκος ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης των εργαζομένων καθώς και δρόμος προσέγγισης της επανάστασης. Μόνον έτσι μπορεί να ανακοπεί και να αποκρουστεί το επικίνδυνο και εκλογικά ανερχόμενο «ευρωσκεπτικιστικό» ακροδεξιό – φασιστικό μέτωπο των Σαλβίνι – Όρμπαν – Λεπέν – AfD, το οποίο θέλουν στην Ελλάδα να εκφράσει η Χρυσή Αυγή, αλλά και άλλες ακροδεξιές και δεξιές δυνάμεις. Που καπηλεύεται, διαστρέφει, ενσωματώνει και αχρηστεύει τις αναπτυσσόμενες, σε όλη την Ευρώπη, αντιΕΕ εργατικές και λαϊκές διαθέσεις. Γι' αυτό κάθε **ανοχή, υπόκλιση ή στήριξη της Αριστεράς στον εθνικισμό και στους «μακεδονομάχους» είναι καταστροφική.**

Η πολιτική πάλη για αντικαπιταλιστική διεθνιστική αποδέσμευση (έξοδο) από την ΕΕ, είναι σήμερα **«λυδία λίθος»** για κάθε πολιτική δύναμη, αγωνιστή και αγωνίστρια της μαχόμενης

Αριστεράς. Είναι ανεπίτρεπτο να μένει στη μέση, να περιορίζεται και να ευνουχίζεται (σε έξοδο μόνο από το Ευρώ ή απλώς σε ρήξη με την ΕΕ), για λόγους δήθεν «πλατύτερων» εκλογικών συμμαχιών, όπως κάνει στην πράξη η **ΛΑΕ**, που υποκλίνεται στο εθνικιστικό ρεύμα. Δεν μπορεί, παρά τις διακηρύξεις, να ακυρώνεται στην πράξη, δηλαδή να παραπέμπεται στις καλένδες μιας ακαθόριστης «**λαϊκής εξουσίας**» χωρίς επανάσταση, όπως κάνει το **ΚΚΕ**, που αρνείται τους **άμεσους ανατρεπτικούς πολιτικούς στόχους και την κοινή δράση γι' αυτούς**. Αντίθετα αποτελεί αξιόπιστη βάση για ανατρεπτική αντιΕΕ κοινή δράση όλης της μαχόμενης Αριστεράς μέσα στο εργατικό, αγροτικό, λαϊκό κίνημα. Είναι έμπνευση για νικηφόρα εργατική – λαϊκή αντεπίθεση, ελπίδα για τη νεολαία.

Αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης και νίκης

Η πορεία προς τις εκλογές στις 26/5/19 είναι μια σκληρή μάχη ιδεών και προγραμμάτων. Τα ενωτικά μαχητικά ψηφοδέλτια που θα στηρίξουν το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, θα προβάλλουν ένα συνολικό-συνεκτικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, ανατροπής και νίκης. Με βασικούς πολιτικούς στόχους:

- **Κατάργηση του μνημονιακού καθεστώτος** μακράς διάρκειας (ως το 2060) καθώς και της συνεχιζόμενης ενισχυμένης ευρωκηδεμονίας. Άμεση κατάργηση των 714 μνημονιακών εφαρμοστικών νόμων. Κατάργηση «Καλλικράτη» και «Κλεισθένη». Όχι στη διαχείριση του τοπικού κράτους Δήμων – Περιφερειών.
- Επιστροφή όλων των κλεμμένων εισοδημάτων και δικαιωμάτων. Ουσιαστική **μείωση του χρόνου εργασίας**. Πραγματικές αυξήσεις σε μεροκάματα, μισθούς και συντάξεις. Μόνιμη – σταθερή – πλήρης – ασφαλισμένη εργασία. Άμεσα μέτρα καταπολέμησης της ανεργίας.
- **Δημόσια – δωρεάν – ποιοτική Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια για όλους**. Παροχή ασύλου και νομιμοποίηση όλων των μεταναστών. Ανατροπή της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) της ΕΕ. Κατάργηση του «Μητρώου Αγροτών». Ουσιαστική ενίσχυση των

Πρωτοβάθμιων Συνεταιρισμών. Πλήρης χωρισμός εκκλησίας – κράτους. Απαλλοτρίωση, χωρίς αποζημίωση, όλης της εκκλησιαστικής και μοναστηριακής περιουσίας.

- **Διαγραφή του ληστρικού και χιλιοπληρωμένου χρέους.** Εθνικοποίηση όλων των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, λειτουργία με εργατικό – λαϊκό έλεγχο.
- **Έξοδος από ΕΕ και ΝΑΤΟ. Διάλυση του αντιδραστικού άξονα Ελλάδας - Ισραήλ - Αιγύπτου - Κύπρου.** Υπεράσπιση της ειρήνης, ενάντια στην πολεμική εκστρατεία του κεφαλαίου. Δραστική μείωση των πολεμικών δαπανών. Πάλη για τις δημοκρατικές ελευθερίες, για τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα της εποχής. Συντριβή των φασιστικών και ρατσιστικών συμμοριών.

Η ψήφος σε ένα τέτοιο πρόγραμμα είναι συμβολή στη **συγκρότηση μιας μετωπικής αντιΕΕ, αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής, σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς,** που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι για να νικήσουν.

Πηγή: **PRIN**